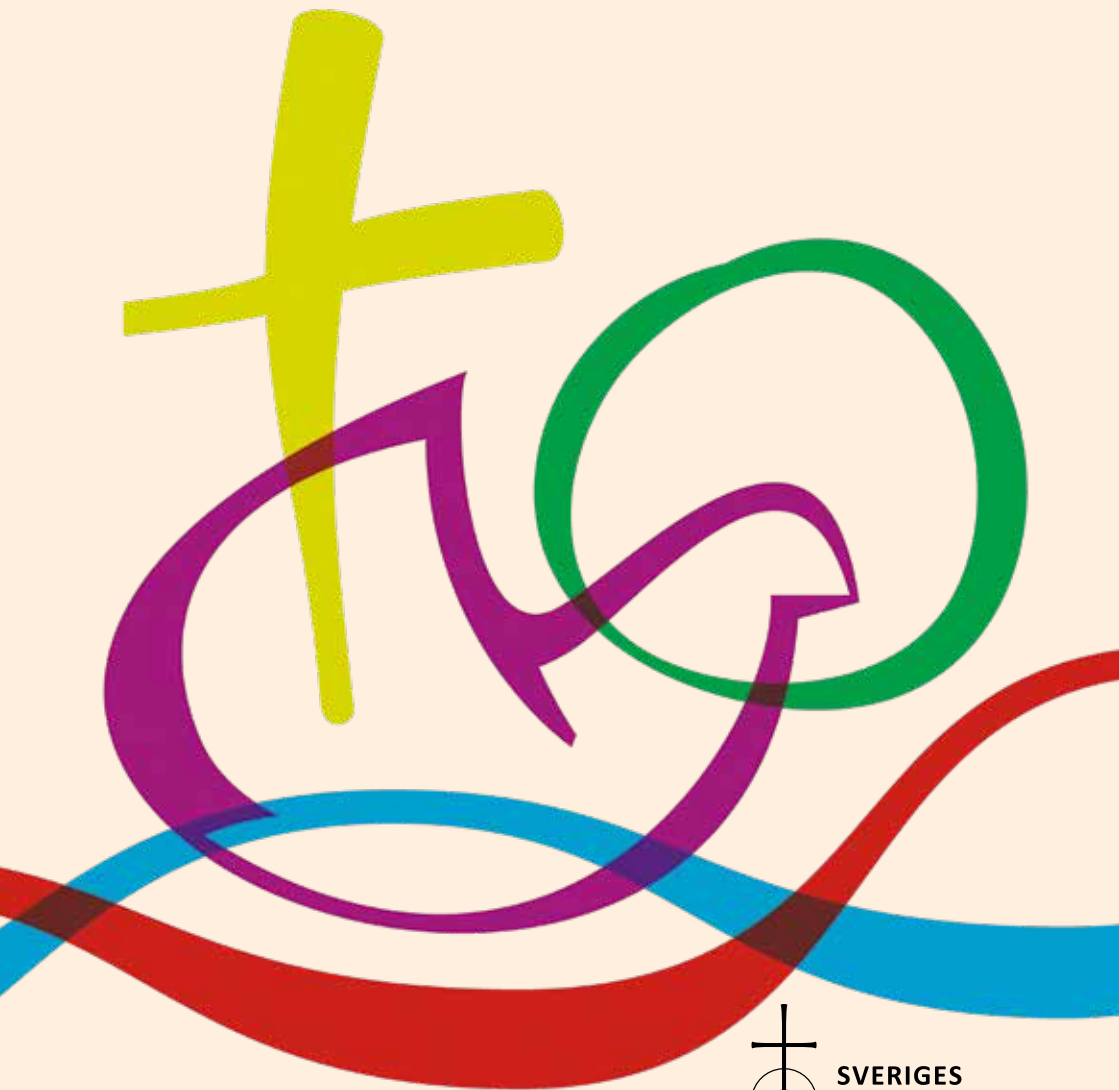

Enhetsförklaring

Från Kyrkornas världsråds elfte
generalförsamling i Karlsruhe, 2022

SVERIGES
KRISTNA RÅD

”Kristi kärlek driver världen till enhet och försoning”¹

Förord

1. Vi – Kyrkornas världsråds gemenskap – lever och vittnar i en värld som på en och samma gång är Guds underbara skapelse och en plats som är skadad av ekologisk kris, krig, pandemi, strukturellt upprätthållen fattigdom, rasism, könsrelaterat våld, brott mot mänskliga rättigheter, och mycket annat lidande. Med inspiration från generalförsamlingens tema är denna enhetsförklaring skriven i en pastoral ton. Ambitionen är att erbjuda hopp i den situation vi befinner oss, till kyrkorna och till världen. Den grundläggande utgångspunkten är tilltron till Guds outtröttliga kärlek, en kärlek som aldrig överger oss. Enhetsförklaringen reflekterar över vilken betydelse den radikala kärlek som uppenbaras i Kristus och upptänds av den heliga Anden, har för den ekumeniska rörelsen. Den utmanar våra kyrkor att inspireras och uppmuntras av denna kärlek och leva och be för enhet. Den utmanar också kyrkorna att tillsammans vittna och arbeta för alltings försoning i Kristus.

Varje gång Kyrkornas världsråd samlas till generalförsamling antas en enhetsförklaring. I den återvänder man till grunden för all ekumenik, nämligen övertygelsen att Kristi kyrka är *en* – och att varje kristen är kallad att leva den enheten. Enhetsförklaringen sätter ord på vad denna kallelse kan få för betydelse i vår tid.

FOTO: GJERMUND OYSTESE

Förenade i Kristi kärlek

2. Aposteln Paulus skrev till kristna i Rom:

”Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller andemakter, varken något som finns eller något som kommer, varken krafter i höjden eller krafter i djupet eller något annat i skapelsen skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår herre.” (Rom 8:38-39)²

I vår tid, precis som i alla tider, räcker Gud sin kärlek villkorslöst, fritt och nådefullt. Gemenskapen i Gud – Fader, Son och helig Ande – verkar för att besegra alla de krafter i världen som vill skilja oss från Gud, från

¹ Jämför 2 Kor 5:11, 2.

² Samtliga bibelcitater är hämtade ur *Bibel 2000*.

varandra och från skapelsen. Guds kärlek blir synlig i inkarnationen av Guds son, Jesus Kristus: genom hans barmhärtighet med de många, genom att han tvättar lärjungarnas fötter, genom den gåva som består av budet att vi ska älska också våra fiender, genom hans armar som var utsträckta i kärlek till världen när han gav sitt liv på korset. I Kristus ser vi en kärlek som inte besegras, som övervinner splittring och trasighet.

Den karaktäristiskt kristna kallelsen att älska

3. Under kyrkans första tid häpnade många över hur de kristna levde och gestaltade sin tro. Hur kommer det sig att kristna inte ens känner rädsla för döden, frågade man. Hur kan de vara varandra så tillgivna? Och varifrån kommer deras påtagligt annorlunda sätt att leva? Under 100-talet, då de kristna blev särskilt omtalade för sin villighet att finnas bland de sjuka och döende, skriver Diognetosbrevets författare att det kristna livet inte är ”något jordiskt påfund ... det är inte någon dödligs tanke som de [kristna] vill vårda sig om”. Det springer istället ur Guds odelade kärlek till mänskligheten. Författaren hälsar läsaren: ”Hur skall du inte älska honom som först har älskat dig? Men om du älskar honom skall du efterlikna hans godhet”³.

4. De tidiga kristnas vittnesbörd om Guds kärlek utmanar oss att visa kärlek i vår tid. Vi misslyckas ofta i den kallelsen och en kontinuerlig omvändelse och

ärlig självkritik är nödvändig. Kyrklig splittring kvarstår. Det finns krig och konflikter mellan nationer och mellan folk. Många länder och folk står alltjämt inför kolonialism och förtryck. Pandemin har intensifierat världens ojämlikheter, och skapelsen står i ett klimatnödläge. Men kyrkorna är rotade i en levande tro på att Gud skapat oss och gett var och en av oss en sann värdighet. Vi återvänder ständigt till hoppet som finns i Guds löfte om en förnyad framtid, och vi drivs av den gudomliga kärlek som ständigt uppenbaras i Jesus Kristus. Vi hör och förkunnar i vår tid det eviga evangeliet: ”nu består tro, hopp och kärlek, dessa tre, och störst av dem är kärleken” (1Kor 13:13). Först och främst är det kärleken som utgör inspirationen, grunden och källan för den ekumeniska rörelsen. Det är som ett svar på den kärlek vi har mött i Kristus, genom den heliga Anden, som vi på trons grund drivs att gemensamt söka rättvisa, försoning och enhet.

5. Paulus uppmaning förstärker budskapet från de föregående kapitlen i Första Korinthierbrevet, där han uttrycksfullt beskriver hur vi alla är lemmar i Kristi enda kropp: genom att var och en pröva sig själv (11:33), genom att vänta på varandra så att vi kan äta vid samma bord (11:33), genom att ta emot och hedra mångfalden av gåvor från en och samma Ande (12:4), genom att fira apostlarnas vittnesbörd (12:28). Så visar Paulus oss kärlekens väg. Därför befäster vi, under denna generalförsamling år 2022, att Kristi kärlek driver världen till enhet och försoning.

³ Diognetosbrevet, *De apostoliska fäderna* (Skellefteå: Artos, 2006) kap 7, 10.

FOTO: JULIE RICARD / UNSPLASH

Dagens värld

6. Kyrkornas folk, de troende, är tillsammans med så många andra i hela världen, djupt påverkade av vår tids lidande. Covid-19-pandemin har splittrat familjer, förstärkt isolering, och ökat dödstalen. Många familjer bär sorger och längtar efter att få vara tillsammans igen. Generationsöverskridande trauman utsätter relationer och samhällen för påfrestningar. Våldsamma konflikter och krig sprider död och lidande på många platser runt hela jorden. Människor tvingas lämna sina hemländer, på grund av krig, klimatnödläge och religiös förföljelse. I sökandet efter att få sina grundläggande mänskliga behov av mat, säkerhet och trygghet tillgodosedda, hamnar många i en situation som oönskade flyktingar. På vissa platser dödar kristna varandra.

7. Vi står inför många synder som visar sig i djupgående orättvisor, så som rasism, sexism, ålderism, diskriminering av funktionshindrade, kolonialism, ekonomisk exploatering, ojämlik fördelning av makt och resurser, och skadade relationer till skapelsen. Dessa synder drar människor isär och undertrycker vår gudagivna längtan efter erkännande, kontakt och gemenskap. I en värld som är söndrad av splittring är kyrkorna kallade att vittna om den eviga kärlekens förenande och försonande kraft. Genom bekännelsen till tron på evangeliet om Jesus Kristus, är kyrkorna kallade att bära ett motkulturellt vittnesbörd, med hopp om enhet, rättvisa och fred. Trots Kristus inbjudan till enhet står dock kyrkorna fortsatt splittrade. I denna splittring, som både världen och kyrkorna påverkas av, klingar Kristus kallelse till enhet än starkare.

Enhetsförklaringar längs vägen

8. Kyrkornas världsråds tidigare generalförsamlingar har antagit uttalanden eller teman för att inspirera kyrkorna till reflektion över varför de har valt att gå tillsammans och vad kallelsen till enhet betyder. Genom att påminna oss om vad de som gått före oss sagt, kan också vi resa frågan om vad vi är kallade att säga i vår egen tid.

9. De två första generalförsamlingarna (Amsterdam 1948 och Evanston 1954) bejakade enheten som finns

FOTO: PAUL JEFFREY / WOC

i troheten till Kristus, benämnde varaktig kyrkosplittning som synd, och uttryckte ett hopp om att kyrkorna skulle "stanna kvar" i den ekumeniska rörelsens (ofullständiga) gemenskap.⁴ Enligt generalförsamlingen 1961 i New Delhi blir kyrkans enhet, den som är Guds vilja och gåva, synlig när "alla på varje plats" finner försoning i den apostoliska tron, sakramentalt liv, tjänst och mission och förenas med alla på alla platser och i alla tider.⁵

10. Generalförsamlingen 1968 i Uppsala närmade sig enhetsvisionen utifrån en syn på katolicitet som den egenskap genom vilken Kyrkan uttrycker sin fullhet, integritet och livets helhet i Kristus. Katolicitet är där-

för "motsatsen till alla former av egoism och partikularism".⁶ Generalförsamlingen ville hålla ihop kyrkans enhet och mänsklighetens enhet. Man uppmanade kyrkorna att arbeta för att den tid ska komma när ett "verkligt universellt koncilium än en gång ska kunna tala för alla kristna och peka ut vägen för framtiden".

11. Generalförsamlingen 1975 i Nairobi anknöt till tanken från Uppsala om konciliaritet i sin enhetsvision. Den Enda Kyrkan, slog man fast, "kan förstås som en konciliär gemenskap av lokala kyrkor som i sig själva i grunden är förenade".⁷ Generalförsamlingen i Vancouver 1983 gav en påminnelse om att synlig enhet har tre kännetecken: enhet i den apostoliska tron, enhet i

ömsesidigt erkännande av dop, nattvard och kyrkans ämbete, och enhet i gemensamt beslutsfattande och undervisning.⁸

12. Enligt 1991 års generalförsamling i Canberra, realiseras Kyrkans enhet i betydelsen *koinonia* ”när alla kyrkor i varandra känner igen en enda, helig, allmänlig och apostolisk kyrka” på ett sådant sätt att ”olikheter rotade i teologiska traditioner och olika kulturella, etniska och historiska kopplingar, utgör en integrerad del av gemenskapens natur”.⁹ Vid generalförsamlingen i Harare 1998 – Kyrkornas världsråds 50-årsfirande – uppmanades kyrkorna att kalla varandra ”att vända sig till Gud och glädja sig i hoppet”, samtidigt som de också reflekterade över kyrkornas årtionde i solidaritet med kvinnor.¹⁰

13. Alla som döpts till Kristus ”är förenade med Kristus i hans kropp”. Detta slås fast i den ecklesiologiska texten ”Called to be One Church”, som antogs av generalförsamlingen i Porto Allegre 2006.¹¹ Kyrkan som

⁴ *The First Assembly of the World Council of Churches*, Red. W.A. Visser 't Hooft (London: SCM, 1949), 51-57. *The Evanston Report* Red. W.A. Visser 't Hooft (London: SCM, 1955), 82-91.

⁵ ”New Delhi Statement on Unity” i *New Delhi speaks: the message of the Third Assembly, New Delhi, 18 November-5 December 1961, with the reports of the Assembly's sections on Christian witness, service and unity and an appeal to all governments and peoples* (London: SCM 1962); <https://www.oikoumene.org/resources/documents/new-delhi-statement-on-unity>, (hämtad 2022-09-04), 116-135.

⁶ ”The Holy Spirit and the Catholicity of the Church” i *The Uppsala 68 Report*, Red. M Goodall (Geneva: WCC, 1968), 13.

⁷ *Breaking barriers. Nairobi 1975. The official Report of the Fifth Assembly of the World Council of Churches* (Geneva: WCC, 1975) <https://archive.org/details/wccal7> (hämtad 2022-09-04).

⁸ *Gathered for Life – Official Report – VI Assembly World Council of Churches* Red. D. Gill (Geneva/Grand Rapids: WCC/Eerdmans, 1983), 43-45.

⁹ *The Unity of the Church as Koinonia: Gift and Calling - The Canberra Statement*, <https://www.oikoumene.org/resources/documents/the-unity-of-the-church-as-koinonia-gift-and-calling-the-canberra-statement>

gemenskapen av troende ”skapas av Guds Ord”. Så som Guds folk, Kristi kropp och den heliga Andens tempel ”är kyrkan kallad att gestalta sin enhet genom stor mångfald”. I vårt nuvarande tillstånd av ofullständig gemenskap ”är varje kyrka kallad till ett ömsesidigt utbyte av gåvor och ömsesidig ansvarighet” eftersom ”så länge vi står skilda från varandra utarmas vi”. Vid den sista av tidigare i generalförsamlingar, Busan 2013, betonades Kyrkans enhet som både tecken på och tjänare av Guds försoning av hela mänskligheten och hela skapelsen – ja, hela den bebodda världen.¹²

Hjärtats ekumenik

14. Vid Kyrkornas världsråds generalförsamling 2022 vill vi bejaka och fira hur sökandet efter sann enhet alltid måste vara grundad i kärlek: Guds kärlek, som uppenbaras i Kristus och lever i den heliga Anden. Det är en kärlek som driver oss och driver världen, till enhet och försoning. I vår tid framstår enhetsvisionen emellanåt som mer oklar och svårare att uppnå än vad vi hoppats på. Men kallelsen till enhet är alltjämt övertygande och brådskande. Jesus Kristus sanna mål, och därmed målet för alla kristna, är att nå synlig gemenskap – att vara ett i helig enhet. Kyrkornas svar på Faith and Orders dokument *Kyrkan: På väg mot en gemensam vision*¹³ visar att vi numera är överens om mer än vad vi är oense om vad gäller många delar av den apostoliska tron, vår förståelse av sakramenten, och befallningen att tjäna Guds folk i världen. Det finns ett djupt engagemang för målet att uppnå synlig enhet,

FOTO: GJERMUND OYSTESE / WOC

ett förnyat fokus på ekumenisk spiritualitet och på en ekklesiologi grundad på dopet. Det finns en reell och tilltagande konvergens om det nödvändiga i att hålla samman det lokala och universella i reflektionen över Kyrkan, detta tillsammans med en evangelisk passion för att gemensamt sprida evangeliet och ta del i Guds mission i världen.¹⁴

15. Vi uppfattar detta gemensamma åtagande, såväl som dessa konvergenser, som synliga tecken på ett växande mot enhet. Kyrkor frågar sig nu hur växandet kan bli synligt. Det finns en rörelse bland somliga att betona ekumeniska erfarenheter mer än formella överenskommelser. Man uppmärksammar att om vi börjar gå tillsammans på en pilgrimsvandring för försoning och enhet, så kan vi sedan ledas till gemensam reflektion över tro och sanning. Kyrkornas svar avslö-

jar en längtan efter en ekumenik där allt det vi är får följa med på vandringen och ta plats vid det gemensamma bordet, där vi inte skiljer tanke från bön, bön från handling, eller handling från tanke.¹⁵

16. Enheten utmanas i vår tid på ett djupgående sätt. I vår förståelse av enhet återstår frågor om mångfaldens gränser. Många efterfrågar gemensamma kriterier för urskiljning, särskilt vad gäller moraliska frågor. Det finns ett behov av att tillsammans utforska den teologiska förståelsen av vad det är att vara människa. En del ekumeniska konversationer är svåra att ens inleda. I en del fall ligger tragiskt nog de som ingår i gemenskapen till och med i krig med varandra. Många efterfrågar en ekumenik som kan ge utmaning, inspiration och mod att driva oss till förändring.

17. Kan vi öppna våra hjärtan så att Kristi kärlek får röra oss och andas in nytt liv i vår strävan efter full synlig gemenskap? Och är betoningen av kärlek, som för första gången vid en generalförsamling lyfts fram på detta sätt, något som också kan ljuda klart i världen?

¹⁰ *Together on the Way – Official Report of Eighth Assembly of the World Council of Churches*, Red. D. Kessler, (Geneva: WCC, 1999, <https://www.oikoumene.org/resources/documents/together-on-the-way-official-report-of-the-eighth-assembly>, (hämtad 2022-09-04), 242-248.

¹¹ *Called to be the One Church* <https://www.oikoumene.org/resources/documents/called-to-be-the-one-church-as-adopted> (hämtad 2022-09-04).

¹² "Unity statement adopted by the WCC 10th Assembly on 8 November 2013" <https://www.oikoumene.org/resources/documents/unity-statement> (hämtad 2022-09-04).

¹³ *Kyrkan: På väg mot en gemensam vision*, (Alvik: SKR, 2014). Digital version: <https://www.skr.org/material/kyrkan-pa-vag-mot-en-gemensam-vision-21/>

¹⁴ *What Are the Churches Saying About the Church? Key Findings and Proposals from the Responses to The Church: Towards a Common Vision* (Geneva: WCC, 2021) <https://www.oikoumene.org/resources/publications/what-are-the-churches-saying-about-the-church> (hämtad 2022-09-04), 6-17.

What Are the Churches Saying About the Church?, särskilt 17-19.

18. Arbetet för enhet behöver förnyad inspiration genom den kärlek vi mött i Jesus Kristus. Det måste börja med hjärtats kärlek, den som är ett gensvar på Kristus som säger: ”Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra” (Joh 3:34). Kristi kärlek är den ekumeniska rörelsens andliga källa. Den får oss att gå tillsammans, förpliktar oss att be tillsammans och uppmanar oss att svara på Kristus inbjudan att vara eniga i tanke och sinnelag. Kvaliteten i relationerna mellan oss och mellan våra kyrkor påverkar vår vandring och vårt gemensamma arbete för den fulla och synliga enhet som Kristus bad för (Joh 17:20-23).

19. När vi som kyrkor är vänliga mot varandra, hjärtligt välkomnar varandra, när vi bygger djupa vänskaper i ärlighet och respekt, när vi av barmhärtighet dras till varandra, när vi fascineras och längtar efter varandra på ett sådant sätt som överskrider skillnader och uppdelningar – det är då vi får nåden att också söka efter den gemensamma tron och den sanning som kommer övervinna vår splittring. Enhet i den apostoliska tron, i det sakramentala livet, i ämbetet, och i gemensam handling – allt detta behöver ta våra huvuden, händer och fötter i anspråk, ja allt det som är vi (1 Kor 12). Det så centrala sökandet efter enighet i tron, det gemensamma tjänandet i världen, vår vandring längs lärjungaskapets väg; allt detta drivs av Kristi kärlek, som vidrör våra hjärtan genom den heliga Anden.

20. Sökandet efter en enhet inspirerad av kärlek och grundad i djupgående och ömsesidiga relationer, kan kallas ”hjärtats ekumenik”. Kristuslik kärlek driver oss

att ärligt och helhjärtat vandra sida vid sida, försöka se världen genom den andres ögon, vara barmhärtiga mot varandra och bygga den tillit som är förutsättningen för vår ekumeniska vandring. Kärleken avvisar varje form av förvrängd enhet som vill övervinna, överman-na eller tvinga den andre. Kärleken kommer inte heller nöja sig med ett försvagat möte av endast formell natur. Kärleken överskrider sådana begränsningar och hinder; den är inte abstrakt, sentimental, vek eller romantisk. Istället är den förkroppsligad och helgjuten, synlig i praktiken, passionerad och utmanande, med kapacitet att utmana den djupaste ondska och orättvisa. Av varandra har vi lärt oss att den kärlek som i det privata visar sig som ömhet, i det offentliga handlar om rättvisa.

21. Sann och djup kärlek möjliggör också genuint och kritiskt ansvarsutkrävande. Förmaningar, utmaningar och kärleksfullt sanningssägande är i lika hög grad som varsam vänlighet en del av att växa i gemenskap. Kärleken famnar hela vårt väsen och förenar kropp, själ och ande. Den väcker verklig tillgivenhet och gemensamt aktivt motstånd mot det onda, för rättvisans skull. Den innehåller gemensamt arbete för världens förvandling. Den sträcker sig så långt som till utmaningen att inte bara älska våra vänner, utan också våra fiender. Denna kärlek, den som vi ser i Kristus och som visar sig bland oss när *vi* är *i Kristus*, när vi tar emot honom och tror på honom som Guds enfödde son (Joh 1:12, 3:18), kan både förvandla våra relationer till varandra och vårt vittnesbörd i världen.

Vårt vittnesbörd i världen

22. Hjärtats ekumenik springer ur erfarenheten av hur Kristi kärlek väcker den *metanoia* (omvändelse) i oss som renar hjärta, tanke och vilja, så att vi verkligen kan omfamna varandra. Denna kärlek kan också göra oss till kärlekens vittnen i världen. Kyrkorna, nationerna, samtidens samhällen och hela skapelsen ropar och jämrar sig i smärta. Guds kärlek, som verkar i oss, öppnar våra öron och hjärtan för dessa rop. Vi har vandrat tillsammans på vägen mot synlig enhet och vi har lärt oss, också när pilgrimsfärden varit mödosam, att endast Guds kärlek kan driva oss att i tro tillsammans gå mot Guds förnyade framtid. Kyrkor som åtagit sig att växa i gemenskap med varandra och att vara kärleksfulla mot varandra, också i frågor där skillnaderna är fundamentala, kommer i dagens värld visa på ett djupt motkulturellt sätt att leva.

23. Låt oss be att vi aldrig kommer försöka splittra eller erövra, exploatera eller förödmjuka, övermanna med våld eller tvinga fram enhet. Låt oss inte frestas av politik driven av tilltagande individualism, farlig nationalism, ökad militarism, eller betrakta de systematiska ojämlikheter som splittrar världen så som oundvikliga. Låt oss inte heller utan motstånd utstå riskerna med konsumismen och med teknologier som alienerar oss från varandra eller skadar vår gudagivna mänsklighet. I kärlek förbinder vi oss att bygga en värld för det gemensamma bästa, för hela mänskligheten. Vi längtar efter en gemenskap som firar och bekräftar varje människas värdighet och hedrar allt levande på jorden

FOTO: MIKE DUBOSE / WCO

som Skaparens verk. Tillsammans i Kristus, formade till Kristi avbild, i vandring på kärlekens väg och i omvändelse, firar vi enheten både som gåva och dygd. Vi vet att vi är kallade att vittna om gemenskap i en värld som alltför ofta skapar och förstärker splittring. I en värld präglad av separation, ojämlikhet och orättvisa kallar Kristus sina följare att vittna om den förenande kraften i den kärlek som är Andens gåva. Detta är en stark utmaning i världen, den ljuder som en kallelse till en annan ordning, en som rör sig mot enhet och försörjning av mänskligheten och hela skapelsen.

Kristi kärlek på pilgrimsfärden: kallelsen till kärleksfullt lärjungaskap

24. Vi har samlats som en gemenskap av kyrkor, pilgrimer på Kristi väg, som bekänner vår tro och tar emot och erbjuder gästfrihet som syskon i Kristus. Vi färdas tillsammans, drivna av Kristi kärlek, ärar Gud, delar våra berättelser, våra sorger, våra rop efter rättvisa, våra glädjedanser. Allt detta ger näring till vår tro och sprider hopp emellan oss. Kärlek i praktiken kan förvandla en främling till en nästa och en nästa till en syster eller bror och kallar oss att ge plats för varandra, vara tålmodiga, vänliga, ödmjuka, generösa och sanna mot varandra. Vi vill göra försoning och enhet till kännetecken för den ekumeniska rörelsen och till konkreta gestaltningar av villkorslös kärlek. På vandringen

FOTO: ALBIN HILLERT/WGC

minns vi inför vår Gud och Fader trons verk, kärlekens gärningar och den uthållighet som springer ur hoppet på vår Herre Jesus Kristus (1 Tess. 1:3).

25. I trohet till gångna årtionden i Kyrkornas världsråds historia, kallar vi nu varandra inte bara till att hålla ihop och att gå tillsammans, utan framför allt till att älska varandra, som Kristus själv befallde sina lärjungar (Joh 13:34). Gemenskapen av kyrkor i Kyrkornas världsråd inbjuds att be tillsammans till den Gud vars kärlek uppenbaras i Kristus och förvandlar oss. Vi kallar varandra att tillsammans förkunna vår gemensamma tro på att Guds kärlek, i Kristus, verkligen kommer leda våra kyrkor mot synlig enhet. Vi åtar oss att stärka varandra i förvandlande lärjungaskap.

För framtiden

26. Vi instämmer i Kyrkornas världsråds vision om alla kristnas synliga enhet, och vi inbjuder andra att dela denna vision med oss. Vi inbjuder också alla människor av tro och god vilja att, tillsammans med oss, tro på att en annan värld är möjlig, en värld med respekt för den levande jorden, en värld där alla har dagligt bröd och liv i överflöd, en avkoloniserad värld, en mer kärleksfull, harmonisk, rättvis och fredlig värld. I en värld som tyngs av så mycket smärta, ångest och rädsla, tror vi att den kärlek vi har mött i Kristus ger befriande möjligheter till glädje, rättvisa för alla och fred med jorden. Drivna av den heliga Ande, manad av en vision om enhet, vandrar vi tillsammans vidare. Vi är beslut-

Sveriges kristna råd
Box 14038
167 14 Bromma

KYRKORNA TILLSAMMANS
I TRO OCH HANDLING

